

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

→••• Szerkesztőség és kiadóhivatal •••←

Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.

Kapható a kiadóhivatalban, Gross G. és Polánek urak üzleteiben.

Felelős szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DIJ:

3 hasábos garmond-sor vagy annak helye egyszeri hirdetésnél 8 kr. Nagyobb és többszöri hirdetéseknel kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Az utolsó felvonás.

Brassó, jan. 31.

Tegnap legördült végre a függöny és valószínűleg befejezéséhez jutott megint egy drámája a szász nép életének: a helynevek egységes megállapításáról szóló törvényjavaslat ellen indított háboru.

Jól volt-e megírva ez a dráma vagy rosszul, a felett most nem vitatkozunk; abban a szászok maguk sem értenek egyet. Annyi azonban bizonyos, hogy az utolsó felvonás minket teljesen kielégített.

Nem szólunk itt a királynak a hölgydeputáció el nem fogadásában nyilvánult legmagasabb elhatározásáról; nem Bánffy miniszterelnök magatartásáról, a melylyel bizonyosan nagyon sokaknak szívet megnyerte magyarjai közül: mi csak a tegnapi napról szólunk mint befejező eseményéről az ezelőtt mintegy két hónappal megindult mozgalomnak.

Tegnap érkeztek haza a Bécsben járt hölgydeputáció brassói tagjai és mi gyönyörködtünk abban a kedves látványban, a mely elénk tárult akkor, a midőn berobogott a pályaudvarra a gyorsvonat azzal a sok szép szász asszonnyal és leánnyal a kik úgy állottak ott a vasuti kocsiban egy csomóban festői öltözékükben, színes pántlikás bokréttákkal, mint a kertész kirakatában a szebbnél szebb virágok a csokorban.

Örvendtünk, hogy a gőzös újra visszahozta közénk őket a kiket ezen egy hét alatt is nemcsak hozzájuk tartozóik, hanem bizonyára sok más jóízűek szeméi is nehezen nélkülöztek; mert azt tartjuk, hogy bizonyosan hebe-hurgyán nyilatkozott a »Budapesti Hirlap« midőn azt írta, hogy »meleg hálával üdvözlőnk a szász nők bátorságát, ha azt megtennék, hogy mindenik kivinné — mint egykor a weiblingi asszonyok — az urát Magyarországból Bécsbe« és nem tette hozzája, hogy »ők magok, t. i. a nők, pedig visszatérnének«.

Ilyet csak az írhat, a ki soha nem látott szász nőket és nem élt közöttük. Nekünk azonban a kik itt élünk és ismerjük őket, a kik közül sokakat gyengéd viszony, rokoni vagy baráti kötelek fűznek hozzájuk, nem csak lovagias hanem kegyeletes kötelességünk is tiltakozni a »Budapesti Hirlap« felfogása ellen.

De a midőn a »Budapesti Hirlap« ezen felfogása ellen tiltakozunk, ugyanakkor a leghatározottabban el kell ítélnünk azoknak a szász férjeknek és apáknak magatartását is, a kik hitveseiket, illetőleg lányaikat ezzel a szerencsétlen kimeneteli politikai missióval megbízták és arra a hosszú és fárasztó, mindenek felett pedig izgalmas utra elbocsátották illetve elküldték mert határozott tudomásunk van róla, hogy a hölgydeputáció eszméje nem nők, hanem férfiak fejében szülemlett meg és hogy egyik-másik tagja a deputációnak kizárólag férje egyenes kényszerítése folytán vett abban részt.

Tudósítónk azt írja, hogy látszott a megérkezett szép hölgyeken, mennyire megviselték őket a lefolyt hét izgalmai.

Hát ha valakinek szép és jó felesége van, nem bárgyuság-e azt kitenni ilyen izgalmaknak?

Hát nem elég rohamosan hervasztják-e el a gazdasszonyi teendők és az édes anyai tiszt gondjai az arcoknak rózsáit: szükséges-e még a politikának izgalmaival is siettetni ezt a hervadást?

És van-e lelkük azoknak az apáknak, a kik képesek a politika kedvéért gyermekeiket ennyi időre is megfosztani az édes anyai gondoskodás és szeretet melegétől és esetleg — mert az ember sorsát nem tudja — a teljes megfosztás veszélyének is kitenni?

Én férfiu vagyok és mégis fáj a szívem, hacsak egy hétre is el kell hagynom gyermekeimet és alig várom, hogy újra láthassam őket. Hát mit szenvedhettek azok a gyöngéd szívű édes anyák, a kikkel férjeik a politika miatt huzamosabb időre elhagyták a gyermekszobát.

És mindezt miért? Azért hogy Brassót a mely a magyar állam oltalma alatt magyar földön van, ne csak magánhasználatban, ne csak könyvekben, ne csak az egyázi élet minden ágában, hanem hivatalos okiratainkban is »Kronstadt«-nak nevezhessék.

Hát nem kedvesebb nekem az én feleségem vagy lányom mint a világ összes helynevei együttvéve?

Azt hallottuk hogy az irás szerint az ember elhagyja atyját anyját és ragaszkodik az ő feleségéhez; de hogy az atya az ő leányát, a férj az ő hitvesét a kit szeret odavesse a politikai hallucinációk kártya-asztalára: azt sohasem hallottuk.

Mi sajnáljuk ezeket a szegény asszonyokat és leányokat a kiknek sorsa ilyen férjekre és apákra van bízva; a kik nemcsak a saját hivatásuk nehéz terhét hordozzák, hanem a politikában ügyetlen férjeik teendőit is elvégezni kénytelenek!

Mi sohasem éreztünk nagyobb és igazabb rokonszenvet ezen nők iránt, mint tegnap midőn némi-némi tekintetben a martyromság koszorujával láttuk őket hazaérkezni és a hűséges szerető hitvesek közvetlenségével azoknak keblére borulni a kik nekik ezen izgalmakat és a sok meghurczoltatást okozták.

És a milyen erőseknek és nagyoknak láttuk őket abban a perczen: olyan szájalomra méltó kicsinyeknek tüntek fel elküldöik s a homlokuk körül fénylő dicsfény azoknak nyomoruságát világította meg a kik őket erre a szerencsétlen vállalkozásra felbíztatták.

* * *

A hölgydeputáció fogadtatásáról tudósítónk a következőkben számol be:

a.) A gyülekezés.

Tegnap d. u. 2 óra 9 perczkor érkeztek meg a Budapestről jövő gyorsvonattal azok a szász-hölgyek, a kik Brassóból és Vidombákról résztvettek a helynevek egységes megállapításáról szóló törvényjavaslat szentesítésének megakadályozása céljából Bécsbe a királyhoz küldött deputációban.

A »Kr. Zeitung« múlt szombati számában előre jelezte a megérkezést és föl hívta a szászokat, hogy nők és férfiak minél

nagyobb számmal jelenjenek meg a vasuti állomáson a fogadtatáson és gyülekezőhelyül a piacot, időül a tegnap d. u. fél 2 órát jelölte meg.

Eljött a fél 2 óra, de a főtéren senki sem gyülekezett, kivéve három diákot és Dörschlag Rezsőt a «Kr. Zeitung» szerkesztőjét negyedmagával. A főtérről tehát csak ez a két szán indult ki a vasuti állomásra és így a gyülekezés és együttes kivonulás elmaradt, mintegy előre vetve árnyékát annak a fiaskónak, mely általában az egész fogadtatás körül később csakugyan be is következett.

Annál többen mentek ki a vasuti állomásra a főtérről 1 óra 42 perczkor induló közuti vasuttal, a mely annyira megtelt utasokkal, hogy még kint a lépcsőkön is egy egész sereg ember állott, a kiket a kalauzok erélyük teljes mértékben való alkalmazásával sem tudtak onnét leszállítani.

De ezeknek az utasoknak a tulnyomó nagy része magyarokból állott.

Majd egyenkint érkeztek meg kocsikon illetve szánokon a fogadást rendező bizottság tagjai és pedig: dr. Lurtz Károly ügyvéd, Neugeboren Frigyes zálogház-gondnok, Zeidner Henrik könyvkereskedő családjával, Linz Lujza közjegyző özvegye leányával, Theiss Gusztávné a küldöttségben résztvevő Teutsch Gyuláné leánya, Lassel Jenő tanár nevével és nőtestvérével, Teutsch Győző volt bórkereskedő, Alesius Oszkár városi tanácsos leányával, Scherg György segédlelkész nevével, Klompe Móríc volt nyugdíjintézeti igazgató nevével, dr. Flechtenmacher Károly orvos, Stenner Frigyes gyógyszerész nevével és Nedoma Gyula rövidáros. Ezeket kívül ott láttuk még *Axentyie* Severt a nagyenyedi 48-as oláh-tribunt.

Csak ezek azok, a kik a szász részről mint ismeretesebb egyének, a vasuti állomáson megjelentek. Voltak mindenesetre még sokan szász nők és férfiak, de ezek mind nagyobb részt a politikában és társadalomban semmi szerepet nem játszó ismeretlen egyénekből teltek ki. A szász notabilitások közül senki sem volt jelen; a mérsékelt szászok közül jóformán senkit sem láttunk. Általában a perront elfoglaló nagy közönség képe azt a benyomást tette ránk, hogy többségét nem a szászok, hanem a magyarok szolgáltatták.

b). A megérkezés.

Pontban 2 óra 9 perczkor berobogott az állomásra a budapesti gyorsvonal, a melynek az étkező után csatolt kocsijában állottak az ablaknál, kezükben piros-kék szalagos csokrokkal a szász amazonok.

A várakozó nagy közönség némán és mély csöndben fogadta az érkező vonatot. A szászokat láthatólag lehangolta a magyaroknak oly nagy számban történt megjelenése, s a balsejtelem a bekövetkezendőket illetőleg lezárta ajkaiikat. Ki tudja minő elmentüntetéstől tartottak. — Csak midőn a hölgyküldöttség tagjai mind kiszállottak a kocsiból, akkor hangzott fel Dr. Lurtz Károly kezdeményezésére egy gyöngye hocholás, a melyre nyomban, mint vezényszóra, riadó »Éljen a király!« Éljen Bánffy!« kiáltásokban törtek ki a magyarok és azután csak egyes csöndesebb időközökben lehetett még egy-egy hoch-ot hallani, ellenben egyre hangosabban, egyre erősebben zúgott a magyarság »Éljen a király!« »Éljen Bánffy!«

És ez az éljenzés folyton tartott és elnyomta a »hoch«-olást és nem szünetelt addig, míg a szász hölgyküldöttség tagjai kocsiba nem ültek és el nem hagyták a pályaudvart.

Elsőnek szállott ki a kocsiból a vezér felesége, dr. Lurtz Károlyné, kit férje szíves öleléssel és csókokkal köszöntött. A szép asszonyt épen úgy mint társait, nagyon megviselték a lefolyt hét izgalmai. Különben csinos arczára mintha az lett volna fölírva: »Frau politisire nicht!« Mert a politika árt a szépségnek.

Az egyetlen tagja a hölgy deputatiónak, a kit nem viselt meg a politika göröngyös útja: Breckner Eugenia kisasszony. Vidáman tekintgetett szerteséjjel, mintha semmisse történt volna. Pompásan nézett ki most is, mint mindig.

Alesius Oszkár városi tanácsos neje nem érkezett meg és férje egyedül tért vissza leányával a városba.

Ellenben lejött a deputatio kíséretében dr. Schmidt Károly a vidombáki kerület országgyűlési képviselője. Kedvetlenül tekintgetett körül midőn az »Éljen a király« és »Éljen Bánffy« felhangzott. Pedig őt eléggé hozzá szoktattuk az »Éljen«-ekhez! Valószínűleg nem is az »éljenek« bántották, hanem az az új környezet, a melybe még is csak nehezebben lehet humanusan és liberalisan gondolkozó embernek beleszoknia. — Dr. Schmidt Károly a zöldek között!!

Midőn az »Éljen a király« »Éljen Bánffy« felhangzott, dr. Lurtz Károly és zöld társai elhalványodtak és tétovázva állottak meg. Majd »abczugokat« és »ptuj«-okat kiabáltak, valahányszor felhangzott: »Éljen a király.« Ennek a vitézkedésnek azonban csaknem Reimesch Frigyes szász tanító itta meg a levét. Ő is »abczugot« kiáltott egy felhangzó »Éljen a király« után. Erre megragadták őt a magyarok: »Ki az abczug?« »Akárki.« »A király?« »Nem!« »Hát ki?« »Nem tudom!« — A rendőrség közbelépése megmentette a halálra ijedt tanítót.

Mig a mérkőzés így folyt a férfiak között, a deputatio hölgyei földre süttöt szemekkel iparkodtak kimenekülni a szakadatlanul felhangzó »Éljen a király!« »Éljen Bánffy!« kiáltások közül. A magyarság előzékenyen nyitott nekik utat és sorfalat állott mindaddig, míg a hölgyek övéik karján szerencsésen kijutottak a kocsikhoz, a hol Lassel Jenő tanár üdvözlő beszédet intézett a hazaérkezett hölgyekhez. Ezt azonban a kocsihoz özőnlő magyarságnak folyton és egyre hatalmasabban meg-megújuló »Éljen a király!« »Éljen Bánffy!« kiáltásai következtében már senki sem hallotta. Valószínűleg maguk a hölgyek sem.

Mintegy 20—22 kocsin hajtattak be a deputatio tagjai a városba, a hol egyáltalán nem okozott jövetelük nagyobb hullámzást. A legtöbbet kiszállottak a főtéren és az események hatásának kellemetlen kinyomataival arcukon széledtek el. Egy néhány kocsin azonban dr. Lurtz Károly lakása elé hajtattak, s a bennülők csakhamar tapasztalták, hogy dr. Lurtz Károlyné sokkal szeretetreméltóbb háziasszony, mint a milyen politikus.

c). Diszvacsoza.

Tegnap este 7 órakor a hölgydeputatio hazaérkezett tagjainak tiszteletére a Nr. I. vendéglő nagytermében közvacsozát rendeztek, a melyen több mint 500 ember vett részt, azonban a mérsékelt szászok itt is egytől-egyik hiányoztak és a zöld vezetőkön kívül, a kiket mint a fogadás rendezőit fentebb már elősoroltunk, nagyobb részt ó-brassói földmivések töltötték meg a termet. Hogy felköszöntőkben nem volt hiány, az magától értetődik. Dr. Lurtz Károly nemcsak németül, de szász dialektusban is mondott fel-

köszöntőt. A megváltoztathatatlanba való belenyugvásról tesz mindazonáltal némi bizonyosságot azon elvnek a diszvacsozán történt hangoztatása, hogy ha már a városok német neveiről le kell mondaniok a szászoknak, legalább ne magyarosítsák meg saját neveiket.

A továbbiakban hevesen kikelt Lurtz Károly részint a zsarnok magyarok ellen, részint pedig a Németországban jelenleg uralkodó magyar barát hangulat ellen, a melyet Vilmos császár teremtett meg s a mely nem engedi, hogy a »Mutterland« az erdélyi szászok nemzeti törekvéseit támogassa.

A Zöld társaság különben már 9 óra után kezdett oszladozni, a hölgyek 11 óra tájban távoztak el, sokan azonban — morepatrio — még sokáig együtt maradtak a német helynevek elbucsztatása céljából.

Belföld.

A kiegyezési tárgyalások. Báró Bánffy Dezső miniszterelnök és a szakminiszterek szombat este óta Bécsben időznek, hogy osztrák kollégáikkal tovább tárgyaljanak a gazdasági kiegyezés dolgában.

A szegedi mandátumnak még nincs határozott jelöltje. A szegediek Tisza István grófot szeretnék képviselőjüknek, de ez aligha fog lemondani ugrai mandátumáról. Legfeljebb abban az esetben tenné azt, ha ellenzéki jelölt felléptetése által a mandátum veszélyeztetve volna.

Külföld.

A Zola-pör iránt való érdeklődés növekedése vagy csökkenése most attól függ, fognak-e tanuskodni a Párisban székelő diplomaták vagy sem? Ha igen, akkor ez óriási szenzáció lesz, a legnagyobb eddig a Dreyfus-ügyben, ha nem, akkor Zola alkalmasint egészen magára marad s hazaárulónak vagy örültnek fogják nyilvánítani.

A kelet-ázsiai kérdésben úgy látszik kedvezőbb fordulat állott be. Az angol-orosz ellentétek sikeres kiegyenlítését sejteti II. Miklós csár nyilatkozata, mely szerint, egy kicsit válságos volt a helyzet Keleten, de most már nincs mitől tartani.

HIREK.

Brassó, jan. 31.

— *Kinevezés.* A vallás és közoktatásügyi miniszter Barcsay Albert és Zathureczky Béla oklevés tanítókat a barcza-ujfalusi állami elemi népiskolához rendes tanítókká nevezte ki.

— *A tiszti-estély* szombaton e hó 29-én zajlott le a vigadóban. Nem voltak nagyon sokan, de a legválogatottabb s legszebb közönség volt együtt. A szász nők feltűnő módon távol maradtak s közülök mindössze csak Alesius városi tanácsos leánya volt az estélyen. Annál több szép magyar és román lány és asszony jelent meg, a kik egytől-egyig kitűnően mulattak. A tisztekből álló rendezőség rendkívül figyelmes volt a nők iránt: virágokkal lepte meg őket s kotillont rendezett. Azonkívül a románokat lekötelezte a romana-val, a magyarokat a megismételt, programmon kívüli csárdással s minden jelenvoltat azzal a tapinta-

tos és figyelmes gondoskodással, melylyel tisztjeink minden ilyen alkalommal kitűnni szoktak. A tiszt estén három négyes is volt s a mulatság reggel négy óráig tartott. Maga Fedra tábornok is pompás kedvében volt, még egy kettőt perdült is az egyik bájos hölgygyel. M a u r e r Mihály főispán szintén sokáig fenn volt az estélyen.

— **Névmagyarosítás.** A tegnapi hivatalos lap egyszerre 6 névmagyarosítást közöl a helybeli kir. posta és távirda alkalmazottai köréből. Ez valóban meglepő és pedig annál inkább, mivel a mint köztudomású a z ö l d e k harminczas bizottsága mindent elkövet, hogy visszatartsa a nem magyar nevű polgárokat nevüknek megmagyarosításától. A d.rék hazafiak, a kik nemcsak szívükben, hanem nevükben is magyarok kívánnak lenni a következők: Merenits György posta és táviratiszt és kiskoru gyermekei Mária és Róza Merényi-re, Rest József posta szolga-levélhordó és gyermekei Ferencz, Géza, Lajos és Róbert: Hunyadira, Megyesanu Péter táviratkézbetítő és kiskoru gyermekei Győző és Mihály: Megyesi-re, Szimon András postaszolga levélkézbetítő és kiskorú Anna, Róza, Vilma és Ferencz gyermekei: Simoni-ra, Smerek Sándor posta és távirda levélkézbetítő és kiskorú Sándor, József és Gizella gyermekei: Sebestyén-re, (édes anyja nevét véve föl) Wagner Móricz posta és távirda levélkézbetítő és kiskorú Alojzia, Róza, Mária és Móricz gyermekei: Kerekés-re változtatták a nevüket.

— **Philharmonikusok hangversenye.** A philharmonikusok társulata t. évi febr. 10-én tartja második hangversenyét, a melynek programja a következő: 1. Wagner: «Tannhauser» operájának nyitánya. (Zenekar.) 2. Volkman: Violoncell hangverseny zenekarkísérettel: előadja Kolnibolozky I. Cello-művész Odessából Oroszországból. 3. Beethoven: C-mol-symphoniája. Nro. 5. (Zenekar) és pedig: a) Allegro con brio; b) Andante con moto; c) Allegro és d) Finale, Allegro.

— **Helyreigazítás.** Lapunk mult számában azt irtuk, hogy a helyi-hatóságok utasítást kaptak a belügyminiszteriumból, hogy a hazatérő szász asszonyok fogadtatását az esetre, ha tüntetészerű formában terveztetnék, ne engedjék meg. Ezen tudósításunkba tévedésből csuszott be a »belügyminiszteriumból« szó, miután a jelzett utasítást vármegyénk főispánja adta ki, még pedig a saját indításából és a belügyminiszteriumból semmi utasítás nem érkezett.

— **E. M. K. E. közgyűlés.** A mint már jeleztük, az E. M. K. E. brassóvármegyei választmánya f. évi február hó 20.-án délelőtt 11 órakor a m. kir. állami főreáliskola helyiségében tartja rendes közgyűlését. A közgyűlésre szóló meghívók e hét végén fognak szétküldetni a tagoknak. A közgyűlés iránt a tagok érdeklődése nagyon kíváncsú annál inkább, mert ez évben a tisztikar és választmány újból választás alá kerül és Walther Béla eltávózása folytán megüresedett egyik elnöki, és a Józsa Mihály eltávózása folytán megürült ellenőri állás is betöltésre vár. A közgyűlésen csak azok a tagok bírnak szavazati joggal, kik az 1897. évi tagsági díjat is lefizették, azért kívánatos volna, hogy a hátrálékosok tagdíjait Piblinger Ede pénztáros úrnál mielőbb lefizessék.

— **Házkutatás.** Lapunk csütörtöki számának ily című közleményére Bogdán J. zajzoni gör. keleti lelkész kijelenti, hogy nála házkutatás nem történt.

— **Betörés.** Schmidt Gusztáv Hosszutcza 199. szám alatt levő szatócs üzletébe az éjjel betörték. A tettes Bodor Ferencz datki illetőségű foglalkozás nélküli egyén, a kit a rendőrség már ma reggel 7 óra után elfogott egy ó-brassói korcsmában. Bodor a szatócsboltból szivarokat és egy forgópisztolyt vitt el.

— **Nyilvános számadás.** A csik-tusnádi fürdő temetőjének bekerítésére adakoztak: Albertini Géza 10 frt, br. Bánffy Albertné ő méltósága, dr. Papp Árpád ügyvéd, Krivány János, Cupony Márton, Imecs F. Jakó kanonok 5—5 frt, dr. Mandl ügyvéd 3 frt, Rózsa Ferencz, Molnár Józsiás, Szegedy Árpádné, özv. Szöcs Mihályné, Kristó Ferenczné, Gärtner Demeter 2—2 frt, Bruss Gusztáv, Fülöp Albert, Szilágyi Zsigmond, Ember Gyuláné, Ember Gyula, özv. dr. Donogány Jakabné, Dobay János 1—1 frt Ábrahám Ignác 1 frt 20 kr, Tekles András 1 frt 60 kr, Péter István 1 frt 60 kr, Úlrich Ernő 1 frt, Toth Lajos 1 frt, Kratochwil József 1 frt. Vaszi András 52 kr. Rézer Samu 50 kr, Del'Antonio Battista 20 és Stanescu Tache-fol befolyt eláusított tölgyfa sasok áraban 8 frt. összesen 73 frt 62 kr. A kiadás ellenben volt 73 frt 47 kr. A maradvány tizenöt krajczár a fürdőszövetkezet pénztárába be lett szolgáltatva. Ezenfelől a bekerítéshez még hozzájárultak: Aronsohn Henrik 60 drb. hevederfával, és a szükséges összes sodrony szegekkel, Farkas Márton bükszádi gőzfűrészgáros 150 drb. deszkával, Vischer Conrád 4 drb. tölgyfa oszloppal, Potoczky Antal 2 drb. tölgyfa oszloppal. Incze György egy napi, Incze Lajos egy napi fuvarral, özv. Antal Ferenczné 3 napi, Bartha András 2 napi, Betegh Lajos 2 napi, Kelemen György 2 napi, özv. Szöcs Mihályné 2 napi, Kerekes József 2 napi, Veress János 2 napi, Veress András 4 napi kézinapszámmal. A temető be van kerítve, a kegyeletes adakozások itten nyilvánosan nyugtáztatnak. A fürdőszövetkezet igazgatósága f. é. január hó 16-án tartott ülésében jelen számadást elismeréssel tudomásul vette, és a gyűjtő Jeszenszky Istvánné ő nagyságának ezen kegyeletes ügyben tett fáradozásáért, valamint a t. adakozóknak ezen nemes célra tett adakozásukért jegyzőkönyvileg elismerést és köszönetet szavazott.

— **Megfagyott apáczka.** Türkösben mult pénteken Argefleda Mária 83 éves gör. kel. apáczka lakásán megfagyott. Tegnapi reggel találták meg és ma temették el.

— **Köszönetnyilvánítás.** A pürkereci ág. h. ev. egyházközség az 1897-ik évi december hó 27-én az egyházközség fennállásának 450-ik évfordulóját megünnepelte. Ez alkalommal az ünnepély költségeihez járulni sziveskedtek a következő urak: Rombauer Emil főreáliskolai igazgató 1 frt. Orbán Ferencz keresk. felső iskolai igazgató 1 frt. Péchy Árpád ev. ref. lelkész 1 frt. Dr. Vajna Gábor ügyvéd 1 frt. Dr. Zakariás János ügyvéd 2 frt 20 kr. Dr. Papp Árpád ügyvéd 2 frt 20 kr. Dr. Kovács Áron orvos 1 frt. Förder Sándor 80 kr. Veres György iparos 1 frt. Simay testvérek 1 frt. Schütz testvérek 1 frt. Mandl Adolf ügyvéd 1 frt 20 kr. Preisner Péter tanár 1 frt. Bodiczky Béla vegyész 1 frt. Balázs Péter igazgató 50 kr. Szabó Antal ellenőr 50 kr. Baráczy Sándor tanár 50 kr. Szöllösy Ferencz kereskedő 50 kr. Czinz Henrik kereskedő 50 kr. Nagy István iparos 50 kr. Csorba Sámuel kereskedő 50 kr. Tóth Mária óvónő 1 frt. Giurgiu Tóma g. k. lelkész 1 frt 20 kr. Hudicska Adolf vendéglős 1 frt 20 kr. Giró Sz. János bérlő

2 frt 60 kr. Fejér Árpád vendéglős 4 frt. Összesen 29 frt 90 kr. A nemeslelkű áldozatkész urak fogadják a pürkereci egyházközség őszinte és hálás köszönetét. Pürkerecen, 1898. január 27-én. Fejér Gyula ev. lelkész.

— **Bukaresti hír.** Bukarestből írják: Itt egészségtelen idő jár. Elég hideg, hó nélkül telünk van, váltakozva köddel, a mi még inkább fokozza az itt dühöngő tifusz járványt. És mindemellett a mult héten, az oláhok vizkereszt napján, nagyon sokan fűrödtek meg itt a szabadban, az ugynevezett Girla vizében, a mely a városon keresztül foly. Ezen ünnepen ugyanis az oláh püspök beledobja a Girla folyóba a keresztet, a melyért aztán többen beleugranak a vízbe, hogy kivegyék. Mikor ez megtörtént, nagyon sokan fűrednek meg, csupán azért, mert akkor azon vizet szentnek tartják. Mikor a ceremóniának vége volt, bámulatunkra az oláhok uriasan felöltözött egyéneket is kezdtek a vízbe dobálni ruhástól együtt. Ezek zsidók voltak s a néző közönség közül czípielték ki. Persze lett nagy tolongás, a néző közönségből menekültek a zsidók úgy, hogy majd leverték lábunkról.

— **Szerencséhezó takarékpénztár.** A Budapesten székelő Magyar Általános Takarékpénztár Részv.-Társ. képviselője 1896. évi július havában felkereste Schwarcz Markus gyomai lakost, kinek egy 3 százalékos magy. jelzalog sorsjegynek havi részletfizetésre való megvételét ajánlotta. Hosszas rábeszélés után S. végtére két drb sorsjegyet vett, melyek egyikét a 723—17. számot, a folyó hó 25-én tartott huzásban 200,000 koronás főnyereménnyel huztak ki. Képzeltető, mily hatást és izgatottságot idézett elő ezen szerény életviszonyok közt élő családban, valamint az egész helységben az éjjel 10 órakor érkező sürgöny, mely a szerencsés hirt tartalmazta. — Ezen eset bizonyítékát adja annak, hogy minden embernek, sőt a kevésbé módunak is meg van adva a lehetőség arra, hogy ilyen részletre vett sorsjegy révén hirtelen vagyponhoz jusson.

Táviratok.

Budapest, jan. 31. (A »Brassói Lapok« eredeti távirata.) A fővárosban ma a szokásos kegyelettel emlékeztek meg, Rudolf trónörökös halálának évfordulójáról.

Budapest, jan. 31. (A »Brassói Lapok« eredeti távirata.)

A képviselőház mai ülésén folytatták a belügyi költségvetés tárgyalását.

Bécs, jan. 31. (A »Brassói Lapok« eredeti távirata.) Bánffy, Lukács, Dániel és Darányi miniszterek ma három órán át tanácskoztak az osztrák miniszterekkel, de végleges megállapodásra ez alkalommal sem jutottak.

Bécs, jan. 31. (A »Brassói Lapok« eredeti távirata.)

Bánffy Dezső báró miniszterelnököt ő Felsége ma délelőtt hosszabb kihallgatáson fogadta.

Athén, jan. 31. (A »Brassói Lapok« eredeti távirata.)

Lamiából jelentik, hogy Seifolla basa 2000 katonával és két ágyuval Lazarine-bament, hzgy az adót behajtsa. A lakosság tüzeléssel fogadta a katonaságot, mire valószínű csata fejlődött ki

MEGHIVÓ

ANÉGYFALUSI NÉPBANK, MINT SZÖVETKEZETNEK

1898. február hó 13-án délután 2 órakor, az üzlet helyiségében
tartandó évi

RENDES KÖZGYÜLÉSÉRE

a t. cz. tagok, az alapszabályok 41. 42. §-a értelmében, tisztelettel meg-
hivatnak.

TÁRGYAK:

- 1., Elnöki megnyitó.
 2. A gyűlés határozat képességének megállapítása (42. §.)
 - 3., Igazgatóság jelentése az 1897. évről (44. §.)
 - 4., Felügyelő-bizottság jelentése és ezzel kapcsolatosan pénztárnok felmentvénye (57. §.)
 - 5., Az öt éves tagok kielégítési tervezetének bemutatása (48. §)
 - 6., A tartaléktőke 1897. évi kamatjának kiutalására vonatkozó igazgatósági jelentés (23. §.)
 - 7., Az alapszabályok 24. 47. 48. 56. §-sainak módosítására vonatkozó igazgatósági javaslat.
 - 8., A módosított és módosítandó alapszabályok átdolgozására és újbóli nyomtatására vonatkozó közgyűlési határozat.
 - 9., A tiszta nyereségnek a betevők között leendő felosztására vonatkozó igazgatósági jelentés, a módosított 24. §. szerint.
 - 10., A mérleg hitelesítésére, bizottság kinevezés.
 - 11., A közgyűlés jegyzőkönyvének hitelesítésére bizottság kinevezés.
 - 12., Egy állandó napibiztos választása (48. §.)
 - 13., Hat felügyelő bizottsági tag választása (44. 55. §.)
 - 14., A gyűlés bezárása.
- Csernátfal, 1898. január 27.

Az igazgatóság.

1898. 33. szám IV.

Építési árlejtési hirdetemény.

A nagyméltóságú m. kir. pénzügyministeriumnak 1897. év) december hó 22-én 98285. számú rendelete folytán a Fundátán építendő vántelep építésére ezennel nyilvános árlejtés hirdettetik.

Az emelendő vántelep építési öszköltsége 34048 Irt 80 kr-ban az építési munkák betejezésének ideje pedig 1898. évi szeptember hó 30-ával állapítatott meg, és az ajánlatnak az összes építési munkákra kell kiterjednie.

A bánatpénz a követelt összes építési ár 5%-ában állapítatik meg, mely készpénzben vagy állami letétül alkalmas értékpapirokban a m. kir. állam-pénztárnál Budapesten (IX. ker. fővámplota) vagy valamely m. kir. adóhivatalnál leteendő, s az erről nyert letéti nyugta az ajánlathoz csatolandó,

Ajánlattevők kötelesek ajánlataikban kijelenteni, hogy ugy az általános szerződési mint a válatati részletes feltételeket ismerik, és azoknak magukat alávetik.

Az építkezéshez kizárólag csak belföldön termelt anyag és gyártmány használható fel.

Az iven két 50 kros bélyeggel ellátott magyar nyelven szerkesztett írásbeli ajánlatok lepecsételve, következőleg czimezve:

Ajánlatok a Fundátán emelendő vántelepépítésére legkésőbb f. é. február hó 20-ik napján délelőt 9 óraig a brassói magyar kir. pénzügyigazgatóság irodavezetőnél adandók át.

Ezen feltételektől eltérő, vagy elkéssetten benyújtott, vagy távirati uton tett, nem különbben az oly ajánlatok, melyekhez a letett bánatpénzről szóio nyugta csatolva nincsen, vagy végül melyekhez bánatpénz fejében készpénz van csatolva, figyelembe nem vétetnek.

A letett bánatpénz az ajánlat elfogadása esetén, kellő kiegészítés mellett a kötendő szerződés óvadékkaként fog szolgálni.

Az általános szerződés, valamint a válatati részletes feltételek az ajánlati határozmányokkal, építési tervekkel és költségvetéssel együtt alulirt pénzügyigazgatóság irodavezetőjénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Brassó, 1898 január 20-án

63 1-3

Magy. kir. pénzügyigazgatóság.

Solymásy,
pénzügyigazgató-helyettes.

A „Négyfalusi Népbank“ mint szövetkezet

MÉRLEG-SZÁMLÁJA

Vagyon.

Teher.

	frt	kr.	frt	kr.		frt	kr.	frt	kr.
Váltó kötvény-jelzálogkölesön	125557	07			Hetibetét	21379	07		
Pénztárkészlet	1856	16			Hetibetét tőkésített kamatja	823	20	22202	27
Leltár	182	32			Takarékletét	91010	63 ¹ / ₂		
Garcin fűrész részrészvény	2000	—			Takarékletét tők. kamatja	4683	35	95693	98 ¹ / ₂
„ „ „ 1897. évi kamat	130	—			Tartalékalap	3771	20 ¹ / ₂		
Hátralékos kamat	1660	75			Tartalékalap tők. kamatja	158	55	3929	75 ¹ / ₂
Váltóbélyeg készlet	110	—			1898. évre átment kamatok	804	65	804	65
			131496	30	Leltárból 10% törlesztés	18	23	18	23
			131496	30	Viszleszámolási kölesön	8682	—	8682	—
					1896-ból átjött nyereség	50	—	50	—
					Nyereség	115	41	115	41
								131496	30

Csernátfal, 1897. évi december hó 31-én.

Bede Dániel,
pénztáros.

Sipos János,
aligazgató.

Kiss Árpád,
igazgató.

Papp János,
könyvvezető.

A fenti mérleget a szabályszerűen vezetett üzleti könyvekkel mindenben megegyezőnek és helyesnek találtuk.

Gyurka József,
f. b. jegyző.

Fekete József,
f. b. tag.

Köpe András,
f. b. tag.

Borcsa Mihály,
f. b. e.

Dr. Póka Dezső,
f. b. tag.

Dr. Ullina Gabos